

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05 /ສພຊ
ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15 ທັນວາ 2010

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ

ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ). ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດສິດປະຊາທິປະໄຕທາງດ້ານການເມືອງຂອງພົນລະເມືອງລາວໃຫ້ໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ຮັບປະກັນການເລືອກຕັ້ງໃຫ້ໄດ້ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຜູ້ທີ່ມີມາດຕະຖານຄົບຖ້ວນ, ແນໃສ່ປັບປຸງບູລະນະສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຫນັກແຫນ້ນ, ເຂັ້ມແຂງ, ເປັນອົງການຕົວແທນແຫ່ງສິດອຳນາດຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ມາດຕາ 2 (ໃໝ່). ການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ

ການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ຂະບວນການປະຕິບັດສິດປະຊາທິປະໄຕ ຂອງພົນລະເມືອງລາວ ໃນການເລືອກເອົາບຸກຄົນທີ່ມີມາດຕະຖານຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ເຂົ້າຢູ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃນການປະຕິບັດສິດອຳນາດ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.

ມາດຕາ 3(ໃໝ່). ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີ ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກການທົ່ວໄປ ໝາຍເຖິງ ລະບຽບການ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຜູ້ທີ່ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ດຳເນີນການປ່ອນບັດໃນວັນ, ເວລາດຽວກັນ ລວມທັງວິທີການປ່ອນບັດ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ ຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ;
2. ຫຼັກການສະເໝີພາບ ໝາຍເຖິງ ລະບຽບການທີ່ກຳນົດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ມີ ສິດເທົ່າ ທຽມກັນ ໃນການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເພດ, ເຜົ່າ, ຖານະທາງດ້ານສັງຄົມ, ລະດັບການສຶກສາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖື;
3. ຫຼັກການໂດຍກົງ ໝາຍເຖິງ ລະບຽບການທີ່ກຳນົດໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຜູ້ທີ່ມີສິດເລືອກຕັ້ງດຳ ເນີນການປ່ອນບັດດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອເລືອກເອົາຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງທີ່ຕົນເຫັນວ່າມີມາດຕະຖານຄົບ ຖ້ວນ ເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ;
4. ຫຼັກການລົງຄະແນນສຽງປິດລັບ ໝາຍເຖິງ ລະບຽບການທີ່ກຳນົດໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຜູ້ທີ່ມີ ສິດເລືອກຕັ້ງລົງຄະແນນສຽງ ດ້ວຍການຕັດສິນໃຈຂອງຕົນເອງ ຢູ່ຫ້ອງລັບ ທີ່ຄະນະກຳມະການຈັດໄວ້;
5. ດ້ວຍວິທີອື່ນ ໝາຍເຖິງ ການຈັດລຽງລຳດັບຂອງຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ຕາມຕຳແໜ່ງ, ຄຸນຈຸດທິ ຫລື ການຈົກສະຫລາກ;
6. ຜູ້ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຖືກສານຕັດສິນເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ພວມປະຕິບັດໂທດຢູ່;
7. ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ;
8. ບັດທີ່ບໍ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ໝາຍເຖິງ ບັດທີ່ບໍ່ສາມາດຍັງຢືນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ເຊັ່ນ: ບັດເປື້ອນ, ບັດ ສຶກ ຂາດ, ບັດເກີນຈຳນວນຜູ້ມີສິດປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງຢູ່ໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງນັ້ນ.

ມາດຕາ 4(ໃໝ່). ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ປຸກລະດົມປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ມີຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ເປັນເຈົ້າການນຳໃຊ້ສິດປະຊາ ທິປະໄຕທາງດ້ານການເມືອງຂອງຕົນເຂົ້າໃນການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງໃຫ້ໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ລັດ ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫານະ, ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ ແກ່ການເລືອກຕັ້ງ.

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການ ການເລືອກຕັ້ງ

ການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກການທົ່ວໄປ;
2. ຫຼັກການສະເໝີພາບ;
3. ຫຼັກການໂດຍກົງ;
4. ຫຼັກການລົງຄະແນນສຽງປິດລັບ.

ມາດຕາ 6(ປັບປຸງ). ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ

ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເພດ, ເຜົ່າ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ຖານະໃນສັງຄົມ, ທີ່ຕັ້ງພູມລຳ ເນົາ, ວິຊາຊີບ ລ້ວນແຕ່ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ແລະ ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ.

ສຳລັບຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງມີອາຍຸ ແຕ່ສິບແປດປີ ຂຶ້ນໄປ.

ສຳລັບຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ຊາວເອັດປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີມາດຕະຖານ ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 7(ປັບປຸງ). ຜູ້ບໍ່ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ແລະ ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ

ພົນລະເມືອງລາວທີ່ບໍ່ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ແລະ ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ເປັນບ້າ, ເສຍຈິດ;
2. ຜູ້ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ຫລື ຖືກປິດສິດເລືອກຕັ້ງ ແລະ ສິດສະໝັກ ຮັບເລືອກຕັ້ງ;
3. ຜູ້ບໍ່ຮອດກະສຽນອາຍຸ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 8(ປັບປຸງ). ສິດສະເໜີປົດ ຜູ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງ

ພາຍຫຼັງ ທີ່ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງແລ້ວ ຜູ້ເລືອກຕັ້ງມີສິດສະເໜີປົດບຸກຄົນ ໃດໜຶ່ງ ໃນເຂດເລືອກຕັ້ງຂອງຕົນ ຖ້າເຫັນວ່າບຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງນັ້ນ ຫາກມີການປະພຶດຕົນບໍ່ສົມ ກຽດສັກສີ ໂດຍມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້, ແຕ່ຄຳສະເໜີນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຄະນະກຳ ມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ.

ຜູ້ສະເໜີໃຫ້ປົດຜູ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງນັ້ນ ກໍຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄຳສະເໜີຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 9(ໃໝ່). ການປົກປ້ອງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງ

ຜູ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ມີສິດປົກປ້ອງຕົນເອງ ດ້ວຍການອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງ, ໃຫ້ເຫດຜົນ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ຜູ້ເລືອກຕັ້ງສະເໜີໃຫ້ປົດຕົນນັ້ນ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 10(ໃໝ່). ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບພົນລະເມືອງລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ II

**ການກຳນົດຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ
ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ**

ມາດຕາ 11(ປັບປຸງ). ການກຳນົດຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ

ການກຳນົດຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການເຮັດວຽກເປັນໝູ່ຄະນະ;
2. ອີງໃສ່ ທີ່ຕັ້ງ, ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຸດພິເສດທາງດ້ານການເມືອງ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ອີງໃສ່ ພົນລະເມືອງທຳສິບພັນຄົນ ໃຫ້ມີສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດໜຶ່ງຄົນ ເປັນຕົວແທນ; ສຳລັບ ແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ມີພົນລະເມືອງ ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍທຳສິບພັນຄົນ ໃຫ້ມີສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຢູ່ເຂດເລືອກຕັ້ງນັ້ນ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ຄົນ.

ຈຳນວນຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີຕົວແທນຂອງບັນດາຊັ້ນຄົນ, ເພດ, ໄວ, ເຜົ່າ ທັງຮັບປະກັນຫຼັກການສົມທົບລະຫວ່າງການຄວບຕຳແໜ່ງ ແລະ ບໍ່ຄວບຕຳແໜ່ງ ໃນອັດຕາສ່ວນຢ່າງເໝາະສົມ.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ກຳນົດຈຳນວນ ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ແລະ ຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະເຂດເລືອກຕັ້ງ ແລະ ປະທານປະເທດເປັນຜູ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດ ເປັນທາງການກ່ອນວັນເລືອກຕັ້ງຢ່າງຊ້າ ຫົກສິບ ວັນ.

ມາດຕາ 12(ປັບປຸງ). ມາດຕະຖານຂອງຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ

ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຄົນລາວທີ່ມີສັນຊາດລາວ ແຕ່ອາຍຸ ຊາວເອັດປີຂຶ້ນໄປ;

2. ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ, ມີຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ແນວທາງປ່ຽນແປງໃຫມ່ຂອງພັກ, ຕັ້ງຕໍ່ບໍລິສຸດຕໍ່ປະເທດຊາດ ແລະ ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງ, ມີຫລັກໜັ້ນມິດ-ສັດຕູຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເດັດຂາດ;

3. ກຳແໜ້ນແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ຮູ້ໂຄສະນາປຸກລະດົມຊວນເຊື່ອ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມປະຊາຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມຕື່ນຕົວເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ;

4. ມີທັດສະນະມະຫາຊົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມສາມັກຄີປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ມີແບບແຜນເຮັດວຽກທີ່ຕິດພັນກັບຮາກຖານ, ໃກ້ຊິດຕິດແທດກັບປະຊາຊົນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈຈາກປະຊາຊົນ;

5. ມີລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດອັນແນ່ນອນ ເພື່ອສາມາດຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄວາມເຫັນເຂົ້າໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ;

6. ມີສຸຂະພາບດີ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບມອບໝາຍຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 13(ປັບປຸງ). ການສະເໜີລາຍຊື່ ແລະ ການຈັດລຽງເລກລຳດັບຂອງຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ

ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດຄົ້ນຄວ້າ, ທາບທາມ ແລະ ສະເໜີລາຍຊື່ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການຂອງຕົນອອກສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນເຂດເລືອກຕັ້ງນັ້ນ ເພື່ອນຳສະເໜີໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງ.

ສຳລັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຂັ້ນສູນກາງນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າ, ທາບທາມ ແລະ ສະເໜີລາຍຊື່ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງຕໍ່ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ.

ການຈັດລຽງເລກລຳດັບຂອງຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ໃນແຕ່ລະເຂດເລືອກຕັ້ງ ຈະດຳເນີນຕາມຕົວອັກສອນລາວ ຫລື ດ້ວຍວິທີອື່ນ ກໍ່ໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 14(ປັບປຸງ). ການປະກອບເອກະສານຂອງຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ

ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຄຳຮ້ອງຂໍສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ;
2. ຊີວະປະຫວັດ;
3. ຮູບຂະໜາດ 6x9 ຊັງຕີແມັດ;
4. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່;

5. ໃບແຈ້ງໂທດເລກທີ 3;

6. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 15. ການປະກາດລາຍຊື່ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ເປັນຜູ້ສັງລວມບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນທົ່ວປະເທດ ແລ້ວປະກາດເປັນທາງການຢ່າງຊ້າຫົກສິບວັນ ກ່ອນວັນເລືອກຕັ້ງ.

ມາດຕາ 16(ປັບປຸງ). ການຄັດຄ້ານຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ

ຜູ້ມີສິດປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ມີສິດຄັດຄ້ານ ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ໃນເຂດເລືອກຕັ້ງຂອງຕົນ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ມີມາດຕະຖານຄົບຖ້ວນ ຫລື ມີການກະທຳ ຊຶ່ງເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ແຕະຕ້ອງເຖິງສິດ ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນກຳນົດ ເຈັດວັນ ນັບແຕ່ວັນປະກາດ ລາຍຊື່ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຄັດຄ້ານນັ້ນ ໃຫ້ເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລ້ວຍື່ນຕໍ່ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂພາຍໃນກຳນົດສາມວັນ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຮ້ອນສົ່ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂພາຍໃນກຳນົດ ຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຄັດຄ້ານເປັນຕົ້ນໄປ.

ຜູ້ຄັດຄ້ານ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄຳຄັດຄ້ານຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 17(ປັບປຸງ). ການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາຫາສຽງ

ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາຫາສຽງ ໃຫ້ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງໃນເຂດເລືອກຕັ້ງຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງແຕ່ລະຄົນ ມີ ສິດໂຄສະນາຫາສຽງໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໂຄສະນາທັບຖົມ ຫລື ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສື່ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງຄົນອື່ນ.

ການໂຄສະນາຫາສຽງ ໃຫ້ເລີ່ມພາຍຫລັງວັນປະກາດລາຍຊື່ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ແລະ ຕ້ອງຢຸດຕິລົງກ່ອນວັນເລືອກຕັ້ງຫນຶ່ງວັນ.

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາຫາສຽງ.

ໝວດທີ III

ການກຳນົດເຂດເລືອກຕັ້ງ ແລະ ໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ

ມາດຕາ 18(ປັບປຸງ). ການກຳນົດເຂດເລືອກຕັ້ງ

ການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຖືເອົາແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນເຂດເລືອກຕັ້ງ.

ພາຍຫລັງທີ່ມີການເລືອກຕັ້ງສຳເລັດແລ້ວ ຖ້າຫາກມີການຍຸບ ໂຮມເຂົ້າ ຫລື ສ້າງຕັ້ງແຂວງ, ນະຄອນຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການສັບຊ້ອນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເຂດເລືອກຕັ້ງ ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນຖານະເປັນຕົວແທນແຫ່ງມານະຈິດ, ສິດ ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມມຸ່ງມາດປາດຖະໜາຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 19(ປັບປຸງ). ການກຳນົດໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ

ການກຳນົດໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ໃຫ້ຖືເອົາບ້ານເປັນຫລັກ, ບ້ານໃດທີ່ມີຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງແຕ່ຫ້າຮ້ອຍເຖິງໜຶ່ງພັນຄົນ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງເປັນໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກ ຫລາຍກວ່າໜຶ່ງພັນຄົນຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງເປັນຫລາຍໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ.

ສຳລັບບ້ານທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງກັນ ຊຶ່ງມີຈຳນວນຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງໜ້ອຍກວ່າຫ້າຮ້ອຍຄົນນັ້ນ ໃຫ້ໂຮມເຂົ້າກັນ ແລ້ວຈັດຕັ້ງເປັນໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງໜຶ່ງ.

ໃນກໍລະນີບ້ານທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ການໄປມາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍນັ້ນ ອາດຈະຈັດຕັ້ງເປັນໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງໜຶ່ງ ຫລື ຈັດຕັ້ງເປັນໜ່ວຍຮັບຜິດຊອບຫົບບັດເຄື່ອນທີ່ເພື່ອໄປຮັບເອົາບັດລົງຄະແນນສຽງຂອງຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງກໍໄດ້.

ໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ສຳລັບພົນລະເມືອງລາວທີ່ພວມປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 20(ປັບປຸງ). ການກຳນົດໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງຢູ່ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ຄະນະກອງບັນຊາການ ກອງພົນ, ກອງພັນ, ກອງຮ້ອຍເອກະລາດ ແລະ ຄະນະກອງບັນຊາການແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ກຳນົດໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງຢູ່ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງຕົນ ແລ້ວແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງທີ່ຄະນະກອງບັນຊານັ້ນຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຮັບຮູ້ ແລະ ສັງລວມເຂົ້າບັນຊີລາຍຊື່ ໃນຈຳນວນໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກ ຕັ້ງ ຂອງເມືອງນັ້ນ.

ສຳລັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນຈັດ ຕັ້ງໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງສະເພາະນັ້ນ ກໍໃຫ້ທ້ອງຖານກະຊວງດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ແລ້ວແຈ້ງເປັນ ລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງປ່ອນທີ່ກະຊວງນັ້ນ ຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຮັບຮູ້.

ໝວດທີ IV

ການຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ

ມາດຕາ 21(ປັບປຸງ). ການຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ

ອົງການປົກຄອງບ້ານ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບການຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ໃນຂອບເຂດບ້ານ ຂອງຕົນ.

ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງແຕ່ລະຄົນ ມີສິດຈົດຊື່ຂອງຕົນ ຢູ່ໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງໜ່ວຍດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ການຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງໃຫ້ແລ້ວ ແລະ ຕິດປະກາດເປັນທາງການ ຢູ່ພາຍໃນ ບ້ານຂອງຕົນ.

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ເປັນຜູ້ປະກາດຈຳນວນຜູ້ມີສິດປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ກ່ອນວັນເລືອກຕັ້ງ ຢ່າງຊ້າ ສີ່ສິບຫ້າ ວັນ.

ມາດຕາ 22(ປັບປຸງ). ການຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງຢູ່ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ຄະນະກອງບັນຊາການ ກອງພົນ, ກອງພັນ, ກອງຮ້ອຍເອກະລາດ ແລະ ຄະນະກອງບັນຊາການ ແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບການຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ ແລ້ວແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງ ທີ່ຄະນະກອງ ດັ່ງກ່າວ ນັ້ນ ຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຮັບຮູ້.

ມາດຕາ 23(ປັບປຸງ). ການຂໍປ່ຽນໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງຢູ່ປ່ອນໃໝ່

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ປະກາດບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງແລ້ວ ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫາກຖືກຍົກຍ້າຍ ຫລື ໄປເຮັດວຽກງານຢູ່ປ່ອນອື່ນນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຫລື ຄະນະກອງ ສຳລັບກຳລັງປ້ອງກັນ ຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ປ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີ ເພື່ອຂໍເອົາໃບຢັ້ງຢືນໄປລົງຄະແນນສຽງ ຢູ່ໜ່ວຍປ່ອນ ບັດເລືອກຕັ້ງປ່ອນໃໝ່.

ໝວດທີ V

ການຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງ

ມາດຕາ 24(ປັບປຸງ). ລະບົບການຈັດຕັ້ງຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງ

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ມີ ລະບົບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ;
2. ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນແຂວງ;
3. ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງ;
4. ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ.

ການປະກອບຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນ ໃຫ້ມີຕົວແທນຈາກອົງການພັກ, ອົງການລັດ, ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ. ສຳລັບຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນແຂວງນັ້ນ ຍັງໃຫ້ມີຕົວແທນ ຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕື່ມອີກ.

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນ ມີສິດສ້າງຕັ້ງອະນຸກຳມະການ ເພື່ອເປັນກົງຈັກຊ່ວຍວຽກຂອງຕົນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 25(ປັບປຸງ). ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ແລ້ວສະເໜີປະທານປະເທດ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດເປັນທາງການ ຢ່າງຊ້ຳຮ້ອຍຊາວວັນກ່ອນວັນເລືອກຕັ້ງ.

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ປະກອບດ້ວຍ ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ກຳມະການ, ແຕ່ຈຳນວນຄະນະກຳມະການບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບເຈັດ ຄົນ.

ມາດຕາ 26(ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງທິດທາງ, ແຜນການເຄື່ອນໄຫວ, ອອກມະຕິຕົກລົງ, ຄຳແນະນຳ, ຄຳສັ່ງ, ແຈ້ງການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງ;
2. ແນະນຳໃຫ້ແຂວງ, ນະຄອນ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນຂອງຕົນ;
3. ຈັດຕັ້ງການສຶກສາອົບຮົມທາງດ້ານການເມືອງ-ແນວຄິດ, ລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນການຍົກລະດັບການນຳໃຊ້ສິດປະຊາທິປະໄຕ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະພາບ ກ່ຽວກັບວຽກງານເລືອກຕັ້ງ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;

4. ຊຸກຍູ້ ແລະ ບຸກລະດົມຂະບວນການດ້ານຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນທົ່ວປະເທດ;
5. ກະກຽມ, ແບ່ງປັນງົບປະມານ, ແຈກຢາຍ ບັນດາເອກະສານ ແລະ ອຸປະກອບຮັບໃຊ້ການເລືອກຕັ້ງ;
6. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ເພື່ອອະນຸມັດ ແລະ ປະກາດລາຍຊື່ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງຢ່າງເປັນທາງການ;
7. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ວ່າຂອງຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ມີສິດສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງ;
8. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນໃນທົ່ວປະເທດ;
9. ສັງລວມ ແລະ ປະກາດຜົນຂອງການເລືອກຕັ້ງ;
10. ອອກບັດຍັງຢືນຊົ່ວຄາວ ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ;
11. ສະຫລຸບ, ຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງ, ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ;
12. ລາຍງານຜົນສຳເລັດຂອງການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບເລືອກຕັ້ງ ຕໍ່ກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະລຶກ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດໃໝ່;
13. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 27(ບັບປຸງ). ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ

ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ແລະ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນຂອງຕົນ ແລ້ວປະກາດເປັນທາງການ ຢ່າງຊ້າເກົ້າສິບວັນ ກ່ອນວັນເລືອກຕັ້ງ.

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນແຂວງ ປະກອບດ້ວຍ ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ກຳມະການ, ແຕ່ຈຳນວນຄະນະກຳມະການບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບສາມ ຄົນ.

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງ ປະກອບດ້ວຍປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ກຳມະການ, ແຕ່ຈຳນວນຄະນະກຳມະການບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບເອັດ ຄົນ.

ມາດຕາ 28(ບັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ

ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍທິດທາງ, ແຜນການເຄື່ອນໄຫວ, ມະຕິຕົກລົງ, ຄຳແນະນຳ, ຄຳສັ່ງ, ແຈ້ງການຕ່າງໆ ຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ;

2. ຈັດຕັ້ງການສຶກສາອົບຮົມທາງດ້ານການເມືອງ-ແນວຄິດ, ລະບຽບກົດໝາຍ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຍົກລະດັບການນຳໃຊ້ສິດປະຊາທິປະໄຕ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະພາບ ກ່ຽວກັບວຽກງານເລືອກຕັ້ງໃນຂັ້ນຂອງຕົນ;
3. ຊຸກຍູ້ ແລະ ປຸກລະດົມຂະບວນການດ້ານຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເລືອກຕັ້ງໃນຂັ້ນຂອງຕົນ;
4. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານ, ແຈກຢາຍບັນດາເອກະສານ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການເລືອກຕັ້ງ ໃນເຂດຂອງຕົນ;
5. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມຕົນ;
6. ປະສານສົມທົບກັບກຳລັງປະກອບອາວຸດໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ;
7. ນຳພາການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາຫາສຽງ ແລະ ແນະນຳຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງໃຫ້ປະຊາຊົນຊາບ;
8. ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ວ່າຂອງຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ມີສິດສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດວຽກງານເລືອກຕັ້ງໃນຂັ້ນຂອງຕົນ;
9. ສັງລວມຜົນຂອງການເລືອກຕັ້ງແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ໃຫ້ທັນຕາມກຳນົດເວລາ;
10. ສະຫລຸບ, ຕີລາຄາ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ, ຈັດຕັ້ງການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດວຽກງານເລືອກຕັ້ງ ໃນຂັ້ນຂອງຕົນ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 29(ບັບປຸງ). ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ

ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ໃນຂອບເຂດເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນ.

ຄະນະກອງບັນຊາການ ກອງພົນ, ກອງພັນ, ກອງຮ້ອຍເອກະລາດ ແລະ ຄະນະກອງບັນຊາການແຂວງ, ນະຄອນ, ຫົວໜ້າທ້ອງຖານກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງຢູ່ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລ້ວແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງປ່ອນທີ່ຄະນະກອງ ແລະ ຫ້ອງວ່າການນັ້ນ ຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຮັບຮູ້.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ, ກຳມະການ ແລະ ເລຂານຸການ ສອງ ຫລື ສາມ ຄົນ ແຕ່ຈຳນວນຄະນະຮັບຜິດຊອບ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເຈັດຄົນ.

ມາດຕາ 30(ບັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກຍູ້, ແນະນຳ, ສຶກສາອົບຮົມກົດໝາຍ, ລະບຽບກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ຈັດຕັ້ງນຳພາຜູ້ມີ ສິດເລືອກຕັ້ງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໄປໃຊ້ສິດປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ;
2. ກະກຽມສະຖານທີ່ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ແຈກຢາຍ ບັດລົງຄະແນນສຽງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ;
4. ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ, ປະສານສົມທົບກັບກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຢູ່ໜ່ວຍປ່ອນ ບັດເລືອກຕັ້ງຂອງຕົນ;
5. ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຫລື ຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ວ່າຂອງຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ;
6. ນັບ, ກວດກາບັດ ແລະ ເຮັດບົດບັນທຶກຜົນຂອງການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ຢູ່ ໜ່ວຍຂອງຕົນ ແລ້ວ ມອບບົດບັນທຶກ, ຕາປະທັບ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ສຳຄັນ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງ;
7. ເກັບມ້ຽນບັດລົງຄະແນນສຽງທີ່ໄດ້ປ່ອນແລ້ວນັ້ນ ໄວ້ຈົນກວ່າອາຍຸການຂອງຄະນະກຳມະການ ເລືອກຕັ້ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ແລ້ວຈຶ່ງທຳລາຍຖິ້ມ;
8. ສະຫລຸບ, ຕີລາຄາ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງ ໃຫ້ຄະນະ ກຳມະການເລືອກຕັ້ງ ຂັ້ນເມືອງ, ຄັດເລືອກຕົວເດັ່ນ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງ ພິ ຈາລະນາ ແລະ ສະເໜີຂັ້ນເທິງຕົກລົງຍ້ອງຍໍ.

ມາດຕາ 31(ໃໝ່). ອາຍຸການຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງ

ອາຍຸການ ຂອງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້ ຈະສິ້ນສຸດລົງ ພາຍຫລັງສຳເລັດກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະລືກຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດນັ້ນ.

ໝວດທີ VI

ການກຳນົດວັນ ເວລາ ແລະ ລະບຽບການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ

ມາດຕາ 32(ປັບປຸງ). ການກຳນົດວັນເລືອກຕັ້ງ

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ກຳນົດວັນເລືອກຕັ້ງ ແລ້ວສະເໜີປະທານປະເທດອອກ ລັດຖະດຳລັດປະກາດ ຢ່າງເປັນທາງການ ກ່ອນວັນເລືອກຕັ້ງ ໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບວັນ.

ການເລືອກຕັ້ງ ແມ່ນດຳເນີນໃນວັນດຽວກັນຢ່າງເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍຖືເອົາວັນເສົາ ຫລື ວັນອາທິດເປັນວັນເລືອກຕັ້ງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ອາດຈະກຳນົດວັນເລືອກຕັ້ງສະເພາະກ່ອນ ຫລື ຫລັງ ວັນເລືອກຕັ້ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 33. ການກຳນົດເວລາປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ

ເວລາດຳເນີນການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ແມ່ນເລີ່ມແຕ່ເຈັດໂມງເຊົ້າ ຫາ ສິບເຈັດໂມງແລງ.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ອາດຈະຕົກລົງໄຂພິທີ ຫລື ອັດພິທີໄວ ຫລື ຊ້າກວ່າເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນກໍໄດ້ ໂດຍອີງໃສ່ສະພາບການຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະປ່ອນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ໄຂພິທີ ກ່ອນຫ້າໂມງເຊົ້າ ແລະ ອັດພິທີ ຊ້າກວ່າ ສິບເກົ້າໂມງແລງ.

ມາດຕາ 34. ລະບຽບການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ

ລະບຽບການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທີ່ປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ໃຫ້ຈັດໃສ່ປ່ອນທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ແລະ ສະດວກດີ ເຊັ່ນ: ໂຮງຮຽນ, ສະໂມສອນ, ວັດ ຫລື ສະຖານທີ່ອື່ນ;

2. ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ລະບຽບການຕ່າງໆ ແລະ ວິທີລົງຄະແນນສຽງ ໃຫ້ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງທຸກຄົນເຂົ້າໃຈ;

3. ກ່ອນການປ່ອນບັດນັ້ນ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງໄຂຫົບບັດ ໂດຍຊ້ອງໜ້າປະຊາຊົນ;

4. ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງສະເໜີຕົວ ແລະ ແຈ້ງບັດຢັ້ງຢືນຕໍ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ເພື່ອຮັບເອົາບັດລົງຄະແນນສຽງ;

5. ສຳລັບຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ຮູ້ໜັງສື ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຂີດບັດດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ນັ້ນ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ມີສິດແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຮັບຜິດຊອບຊ່ວຍຂີດບັດ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມຄວາມມັກ ແລະ ການຊັບອກຂອງຜູ້ນັ້ນ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວນຳເອົາບັດລົງຄະແນນສຽງໄປປ່ອນ ໃສ່ຫົບບັດດ້ວຍຕົນເອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ປ່ອນບັດດ້ວຍຕົນເອງບໍ່ໄດ້ ແມ່ນມອບໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຊ່ວຍນຳເອົາບັດໄປປ່ອນໃສ່ຫີບບັດ ໂດຍຊ້ອງໜ້າຜູ້ກ່ຽວ;

6. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ເຈັບປ່ວຍ, ເສຍອົງຄະ, ເຖົ້າແກ່ໄປປ່ອນບັດບໍ່ໄດ້ນັ້ນ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງໜ່ວຍຮັບຜິດຊອບຫີບບັດເຄື່ອນທີ່ໄປຮັບເອົາບັດລົງຄະແນນສຽງກັບທີ່;

7. ຖ້າຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງຫາກຂີດບັດຜິດ ຕ້ອງສົ່ງບັດທີ່ຂີດຜິດນັ້ນຄືນ ແລ້ວຂໍເອົາບັດໃໝ່ນຳ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ;

8. ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງປ່ອນບັດລົງຄະແນນສຽງໃສ່ຫີບບັດ ເທື່ອລະຄົນ.

ມາດຕາ 35. ການແກ້ໄຂກໍລະນີສຸກເສີນຢູ່ປ່ອນປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ

ໃນເວລາດຳເນີນການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງນັ້ນ ຖ້າຫາກມີກໍລະນີສຸກເສີນຢ່າງຮ້າຍແຮງເກີດຂຶ້ນ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງປະກາດໂຈະການປ່ອນບັດໃນທັນທີ, ແຕ່ຕ້ອງພິຈາລະນາແກ້ໄຂກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ສຳເລັດ ເພື່ອສາມາດສືບຕໍ່ການປ່ອນບັດນັ້ນໄດ້. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ນັ້ນ ກໍໃຫ້ປະກາດງົດການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງ ພິຈາລະນາ ໃນທັນທີ ເພື່ອແກ້ໄຂ ຫລື ກຳນົດວັນເວລາເລືອກຕັ້ງໃໝ່.

ໝວດທີ VII

ການນັບຄະແນນສຽງ ແລະ ການປະກາດຜົນການເລືອກຕັ້ງ

ມາດຕາ 36. ການນັບຄະແນນສຽງ

ການນັບຄະແນນສຽງ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງເປີດເຜີຍ ໂດຍຊ້ອງໜ້າພະຍານຢ່າງໜ້ອຍ ສາມຄົນ ທີ່ມາຈາກຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງຂອງໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງນັ້ນ, ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນຜູ້ສະໜັກຮັບເລືອກຕັ້ງ.

ນັກຂ່າວ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ສະໜັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ຈະເຂົ້າຮ່ວມສັງເກດການ ແລະ ຕິດຕາມການນັບຄະແນນສຽງກໍໄດ້.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ຕ້ອງແບ່ງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການນັບຄະແນນສຽງດັ່ງນີ້: ຜູ້ໜຶ່ງອ່ານ, ຜູ້ໜຶ່ງກວດກາຄືນ, ຜູ້ໜຶ່ງຂຽນ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆນັ້ນ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ແລະ ບັນທຶກ.

ມາດຕາ 37(ບັບປຸງ). ບັດລົງຄະແນນສຽງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ບັດລົງຄະແນນສຽງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ມີ ດັ່ງນີ້ :

- 1. ບໍ່ມີຕາປະທັບຂອງໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງນັ້ນ;

2. ຂີດຊີ້ຜູ້ສະຫມັກຮັບເລືອກຕັ້ງເກີນ ຫລື ຫລຸດຈຳນວນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
3. ບໍ່ຂີດຊີ້ຜູ້ສະຫມັກຮັບເລືອກຕັ້ງ;
4. ບໍ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້.

ມາດຕາ 38(ປັບປຸງ). ບົດບັນທຶກຜົນການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ

ບົດບັນທຶກຜົນການປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ມີ ເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ເວລາໄຂ ແລະ ອັດພິທີ ປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ;
2. ລາຍຊື່ຜູ້ສະຫມັກຮັບເລືອກຕັ້ງ;
3. ຈຳນວນຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງທັງຫມົດ;
4. ຈຳນວນຜູ້ມາປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງຕົວຈິງ;
5. ຈຳນວນບັດລົງຄະແນນສຽງ ທີ່ໄດ້ຮັບຕົວຈິງ;
6. ຈຳນວນບັດລົງຄະແນນສຽງ ທີ່ຂີດຜິດ ຊຶ່ງໄດ້ນຳມາປຸງເອົາບັດໃຫມ່;
7. ຈຳນວນບັດລົງຄະແນນສຽງ ທີ່ຖືກຕ້ອງ;
8. ຈຳນວນບັດລົງຄະແນນສຽງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
9. ຈຳນວນຄະແນນສຽງຂອງຜູ້ສະຫມັກຮັບເລືອກຕັ້ງແຕ່ລະຄົນ;
10. ຈຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ວ່າທີ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບຫນ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງໄດ້ແກ້ໄຂແລ້ວ ແລະ ຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ວ່າທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ແກ້ໄຂ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ (ຖ້າຫາກມີ).

ບົດບັນທຶກ ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີລາຍເຊັນຂອງຫົວຫນ້າຄະນະຮັບຜິດຊອບຫນ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ, ເລຂານຸການ ແລະ ພະຍານສາມຄົນ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກວດກາບັດ. ບົດບັນທຶກນັ້ນສະບັບຫນຶ່ງສົ່ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອີກສະບັບຫນຶ່ງມອບໃຫ້ນາຍບ້ານເກັບຮັກສາໄວ້.

ມາດຕາ 39. ຜູ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງຫລາຍກວ່າຕາມລຳດັບ ຈົນຄົບຕາມຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການເລືອກເອົາ ໃນແຕ່ລະເຂດເລືອກຕັ້ງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຄະແນນສຽງ ຂອງຜູ້ຢູ່ໃນອັນດັບສຸດທ້າຍຂອງຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການ ໃນເຂດເລືອກຕັ້ງໃດຫນຶ່ງຫາກເທົ່າກັນນັ້ນ ໃຫ້ຕັດສິນເອົາຜູ້ມີອາຍຸການຫລາຍກວ່າ, ແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ອາຍຸການຫາກເທົ່າກັນ ແມ່ນໃຫ້ເອົາຜູ້ມີອາຍຸກະສຽນສູງກວ່າ ເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 40(ໃໝ່). ການປະກາດຜົນການເລືອກຕັ້ງ

ພາຍຫລັງ ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ສຳເລັດການນັບຄະແນນສຽງ ເປັນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ກໍໃຫ້ສົ່ງບົດບັນທຶກຜົນການເລືອກຕັ້ງໄປຍັງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ເພື່ອສັງລວມ ແລະ ປະກາດຜົນການເລືອກຕັ້ງ ຢ່າງເປັນທາງການ.

**ໝວດທີ VIII
ການເລືອກຕັ້ງແທນ**

ມາດຕາ 41(ປັບປຸງ). ການເລືອກຕັ້ງແທນ

ການເລືອກຕັ້ງແທນ ຈະໄດ້ຈັດຂຶ້ນເມື່ອສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເຂດເລືອກຕັ້ງໃດໜຶ່ງຫາກຫລຸດຈຳນວນລົງ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກ ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເສຍຊີວິດ;
2. ລາອອກ;
3. ຖືກປົດອອກຈາກການເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ.

ການເລືອກຕັ້ງແທນ ຈະດຳເນີນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບສຽງເຫັນດີຫລາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ອາຍຸການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດນັ້ນ ຫາກຍັງເຫລືອຢ່າງໜ້ອຍ ສາມປີ ຂອງອາຍຸການທັງໝົດ ນັບແຕ່ວັນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກເທິງນີ້ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 42(ປັບປຸງ). ວິທີການເລືອກຕັ້ງແທນ

ການເລືອກຕັ້ງແທນ ມີ ສອງ ວິທີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມວິທີທົ່ວໄປ

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ກຳນົດວັນເລືອກຕັ້ງແທນ.

ການດຳເນີນການເລືອກຕັ້ງແທນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້.

2. ຕາມວິທີສະເພາະ

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການເລືອກຕັ້ງແທນຕາມວິທີທົ່ວໄປໄດ້ນັ້ນ ແມ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ເຂດເລືອກຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເລືອກເອົາຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງຫຼາຍ ຖັດຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເຂດເລືອກຕັ້ງນັ້ນ;

- ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄະແນນສູງໆຫລາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນຜູ້ມາປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ;
- ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຮັກສາໄດ້ມາດຕະຖານຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
- ເຂດເລືອກຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ນຳສະເໜີບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາເປັນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ IX (ໃໝ່)

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 43(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ

ຫ້າມຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ມີ ການກະທຳ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ບິດເບືອນ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງ;
2. ໂຄສະນາ ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ທັບຖົມ ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ;
3. ບັ່ນປ່ວນ, ສ້າງສະຖານະການ ກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບ ເປັນຕົ້ນໃນໜ່ວຍເລືອກຕັ້ງຂອງຕົນ;
4. ແຊກແຊງ ການຂີດບັດລົງຄະແນນສູງ ຂອງຜູ້ອື່ນ;
5. ຂີດບັດລົງຄະແນນສູງ ຂອງຕົນ ແບບຊະຊາຍ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
6. ຮັບສິນບິນ.

ມາດຕາ 44(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ

ຫ້າມ ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ມີ ການກະທຳ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ທັບຖົມ ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງຄົນອື່ນ;
2. ຊີ້ຈ້າງ, ຈອບອອຍ ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ດ້ວຍລູບການຕ່າງໆ;
3. ໂຄສະນາຫາສູງ ໃນວັນເລືອກຕັ້ງ;
4. ເຂົ້າຫຍຸ້ງກ່ຽວການນັບບັດລົງຄະແນນສູງຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ;
5. ໃຫ້ສິນບິນ.

ມາດຕາ 45(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບ ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງ

ຫ້າມ ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງ ມີ ການກະທຳ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ລຳອຽງ, ເຂົ້າຂ້າງອອກຂາ ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງໃດໜຶ່ງເປັນຕົ້ນໃນເວລານັບປັດລົງຄະແນນສຽງ;
2. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ທັບຖົມບົດບາດ ແລະ ຊື່ສຽງຂອງຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງໃດໜຶ່ງ;
3. ຂີດບັດແທນຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ອັດຫີບປັດກ່ອນກຳນົດເວລາ ທີ່ຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມາໃຊ້ສິດປ່ອນປັດເລືອກຕັ້ງຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມບັນຊີ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນເກີນຂອບເຂດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
6. ເມີນເສີຍຕໍ່ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງ ງົບປະມານ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການເລືອກຕັ້ງ;
7. ຮັບສິນບົນ.

ມາດຕາ 46(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີ ການກະທຳ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າໄປຫຍຸ້ງກ່ຽວໃນເວລາຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງດຳເນີນການຂີດບັດ;
2. ໂຄສະນາຫາສຽງໃຫ້ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງໃດໜຶ່ງໃນວັນເລືອກຕັ້ງ ແລະ ເວລາດຳເນີນການປ່ອນປັດ;
3. ກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ ໃນການດຳເນີນການເລືອກຕັ້ງ ອັນເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ຍຸແຜ່, ຊວນເຊື່ອ ໃຫ້ຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ໃນເຂດດຽວກັນນັ້ນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ນຳໄປເຖິງການແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນ;
5. ຮັບສິນບົນ ຫລື ການຊື້ຈ້າງ ຈາກຜູ້ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ.

ຫມວດທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 47(ປັບປຸງ). ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການໂຄສະນາ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປະກອບສ່ວນທຶນຮອນ ໃຫ້ແກ່ການເລືອກຕັ້ງ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 48(ປັບປຸງ). ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການເລືອກຕັ້ງ ຈະຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປັບໃໝ, ມາດຕະການທາງວິໄນ, ທາງແພ່ງ ຫລື ລົງໂທດທາງ ອາຍາ ຕາມກໍລະນີ ເບົາ ຫລື ໜັກ.

**ໝວດທີ XI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 49(ປັບປຸງ). ງົບປະມານຮັບໃຊ້ການເລືອກຕັ້ງ

ງົບປະມານຮັບໃຊ້ການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ງົບປະມານຂອງລັດ.
ຄະນະກຳມະການເລືອກຕັ້ງລະດັບຊາດ ເປັນຜູ້ແບ່ງປັນງົບປະມານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແຕ່ລະເຂດເລືອກຕັ້ງ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ແລະ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 50. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ອອກຄຳແນະນຳ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 51. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 01/ ສພຊ ລົງວັນທີ 11 ຕຸລາ 2001.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ